

ທຸງສັນຍານຕີປະຊາຊາດ
ໂດຍ ແອວເດີ ແຈັບປະລີ ອາ ຣິແລນ
ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍກັບຖ້ອຍຄຳໃນເນື້ອເພງ ແລະ ທຸກຄຳທີ່ກ່າວຜ່ານມານັ້ນ ຈົນຂ້າພະເຈົ້າ
ອະທິຖານຫວັງວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວໄດ້.

ກ່ອນອອກໄປຈາກເມືອງນາລູໃນລະດູໜາວຂອງປີ 1846, ປະທານບະລິກຳ ຍັງ ໄດ້ຝັນວ່າເຜີນເຫັນ
ທູດສະຫວັນຍິນຢູ່ເທິງເນີນພູ, ບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຂອງພາກຕະເວັນຕົກ, ຊຶ່ງມີໄປທີ່ຮ່ອມພູຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ.
ເມື່ອເຜີນມາເຖິງຮ່ອມພູເຊົາເລັກ, 18 ເດືອນຕໍ່ມາ, ເຜີນໄດ້ເຫັນຂ້າງເນີນພູທີ່ເທິງບ່ອນທີ່ເຮົາ
ເຕົ້າໂຮມກັນນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ, ເປັນເນີນພູອັນດຽວກັນທີ່ເຜີນໄດ້ເຫັນໃນຄວາມຝັນ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງຫລາຍເທື່ອຢູ່ເທິງເວທີນີ້, ທ່ານບະລິກຳ ຍັງ ໄດ້ນຳຜູ້ນຳຈຳນວນໜຶ່ງໄປບ່ອນ
ສູງສຸດຂອງເນີນພູນັ້ນ ແລະ ຕັ້ງຊື່ມັນວ່າ “Ensign Peak” ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍໃນດ້ານສາສນາ
ຕິຜູ້ເປັນຊາວອິດສະຣາເອນໃນປະຈຸບັນ. ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍປີຜ່ານມາແລ້ວສາສດາ ເອຊາຢາ ໄດ້ປະກາດວ່າ
ໃນວັນສຸດທ້າຍ, “ເທິງພູບ່ອນທີ່ຕັ້ງພະວິຫານຈະສູງກວ່າທຸກໆແຫ່ງ ແລະ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກທຸງຂຶ້ນເປັນສັນຍານ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຊົນຊາດຕ່າງໆ.”¹

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນອ້າຍນ້ອງຫລາຍຄົນໄດ້ຖືວ່າສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳທຳນາຍນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຈິງ. ເຂົາເຈົ້າຢາກ
ຍົກທຸງບາງຢ່າງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບ “ທຸງທີ່ເປັນສັນຍານຕີຊົນຊາດຕ່າງໆ” ກາຍເປັນຈິງ. ແອວເດີ ຣີ
ເບີ ຊີ ຄິມ ໂບ ໄດ້ເອົາຜ້າພັນຄໍສີເຫລືອງອອກມາ. ທ່ານບະລິກຳ ໄດ້ເອົາຜ້າພັນຄໍມັດໃສ່ໄມ້ເຫຼົ້າຂອງ ແອວເດີ ວິວ
ລາດ ຣີເຈດ ແລະ ຈາກນັ້ນໄດ້ປັກມັນລົງຄືກັນກັບທຸງ, ປະກາດວ່າຮ່ອມພູເຊົາເລັກ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ພູເຊົາອ້ອມ
ແອ້ມນັ້ນໃຫ້ເປັນບ່ອນທີ່ໄດ້ຖືກທຳນາຍໄວ້ ຊຶ່ງພຣະຄຳຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ້າວອອກໄປໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ກອງປະຊຸມອື່ນໆຊຶ່ງຄ້າຍໆກັນກໍເປັນການປະກາດ ຕີໂລກ
ສິບມາຕັ້ງແຕ່ສະໄໝໂບຣານຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າກິດຈະກຳໃນລະຫວ່າງສອງມື້ນີ້
ເປັນຫລັກຖານອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສະແດງວ່າ “ຈິງເປັ້ງ, ທຸງສັນຍານຂອງສີໂອນ ໄດ້ມາຍອອກ”² ແລະ ຄຳວ່າ “ທຸງ
ສັນຍານ” ມີຄວາມໝາຍຢູ່ດ້ວຍກັນສອງຢ່າງດັ່ງທີ່ເພງສວດ ຂອງເຮົາປະກາດໄວ້.

ປີແມ່ນເຫດບັງເອີນທີ່ເຮົາຈັດພິມຂ່າວສານຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໃນ ວາລະສານທີ່ມີຊື່ວ່າ *Ensign* (ເອນຊາຍ).

ເມື່ອກອງປະຊຸມເຮົາເກືອບ ໃກ້ຈະຈົບລົງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ, ໃນວັນຕັ້ງໄປ, ໃຫ້ຫວນຄິດ
ເຖິງບົພຽງແຕ່ຂ່າວສານຕ່າງໆທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ເຫັນວ່າກອງປະຊຸມໃຫຍ່ເປັນ
ສິ່ງມະຫັດສະຈັນນຳອີກ---ຊຶ່ງແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຜູ້ເປັນໄພ່ພິນຍຸກສຸດທ້າຍເຊື່ອວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາ

ປາຖະນາເຊື່ອເຊິນຜູ້ຄົນທົ່ວໂລກໃຫ້ໄດ້ຍິນ ແລະ ສັງເກດເບິ່ງ. ເຮົາສະແດງປະຈັກພະຍານ ຕໍ່ທຸກປະເທດ, ທຸກຕະກູນ, ທຸກພາສາ ແລະ ທຸກຜູ້ຄົນ ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແຕ່ຍັງຊົງກ່າວນຳອີກ, ວ່າໃນວັນເວລາຂອງເຮົາ ຄຳແນະນຳທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນເປັນການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດ, ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,... ເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,... ເປັນສຸລະສຽງ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເປັນອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າອັນໄປສູ່ຄວາມລອດ.³

ບາງທີພວກທ່ານຮູ້ແລ້ວ (ແຕ່ວ່າຖ້າບໍ່ຮູ້ພວກທ່ານຄວນຈະຮູ້) ວ່າ, ຜູ້ເວົ້າບໍ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເວົ້າເຖິງ ເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ໂດຍຈຳເພາະ. ທຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ເວົ້າຕ້ອງຖືສິນອິດເຂົ້າ ແລະ ອະທິຖານ, ສິກສາ ແລະ ສະແຫວງຫາ, ເລີ່ມ ແລະ ຢຸດ ແລະ ເລີ່ມອີກຈົນວ່າ ຜູ້ນັ້ນມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າເລື່ອງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ຈະເວົ້າເປັນເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາຖະໜາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າກ່າວໃນກອງປະຊຸມນີ້ໃນເວລານີ້ ບໍ່ວ່າເຂົາເຈົ້າ ຈະມັກຫົວຂໍອິນເປັນສ່ວນຕົວກໍຕາມ. ຊາຍ ແລະ ຍິງທຸກໆຄົນທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນລະຫວ່າງ 10 ຊົ່ວໂມງ ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້ ໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຕາມຄວາມດົນໃຈນັ້ນ. ທຸກຄົນໄດ້ຮ້ອງໃຫ້, ມີຄວາມກັງວົນ ແລະ ສະແຫວງຫາຄຳແນະນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງເຕັມໃຈເພື່ອນຳພາຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳ. ແລະ ເໝືອນດັ່ງບະລິກຳ ຍັງ ໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນຢືນຢູ່ໃນບ່ອນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຫັນທູດສະຫວັນໃນ ທີ່ນີ້ເຊັ່ນດຽວກັນ. ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ອາດຈະ ບໍ່ສະບາຍໃຈປານໃດທີ່ໄດ້ຍິນຂ້າພະເຈົ້າ ຖືວ່າເຂົາເຈົ້າເປັນທູດສະຫວັນ, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເຂົາເຈົ້າ ແບບນັ້ນ--- ເປັນມະນຸດຢູ່ໃນໂລກແຕ່ມີຂ່າວສານແຫ່ງທູດສະຫວັນ, ຊາຍ ແລະ ຍິງຜູ້ທີ່ມີບັນຫາ ທາງຮ່າງກາຍ ແລະ ກາ ນເງິນ ແລະ ດ້ານຄອບຄົວດັ່ງທີ່ພວກທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າມີ, ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ອຸທິດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍສັດທາ ຕໍ່ການເອີ້ນ ແລະ ໜ້າທີ່ທີ່ຈະສອນພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ແລະ ໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງຂ່າວສານຕ່າງໆທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ, ຊຶ່ງທັງໝົດເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນເພາະມັນ ບໍ່ມີການປະສານໃດໆ ເວັ້ນແຕ່ເປັນການຊື່ນຳຈາກສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ແນ່ນອນວ່າຂ່າວສານທີ່ທ່ານ ໄດ້ຍິນຈະມີ ຫົວຂໍ້ແຕກຕ່າງກັນ. ຜູ້ເຕົ້າໂຮມຂອງເຮົາ, ໃນທີ່ນີ້ ຫລື ທີ່ອື່ນ, ເປັນສະມາຊິກຂອງ ສາສນາຈັກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ດ້ວຍມິວິທິການຕິດຕັ້ງກັບມວນຊົນອັນໃໝ່ທີ່ດິດເລີດ, ມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍທີ່ເບິ່ງ ແລະ ຟັງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງເຮົາທີ່ບໍ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກ ເທື່ອ. ສະນັ້ນເຮົາຕ້ອງກ່າວຕໍ່ຜູ້ທີ່ ຮູ້ຈັກເຮົາຢ່າງດີ, ແລະ ຕໍ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເຮົາເລີຍ. ພາຍໃນສາສນາຈັກ ຂອງເຮົາ, ເຮົາກໍຕ້ອງກ່າວຕໍ່ເດັກນ້ອຍ, ຊາວໜຸ່ມ, ເດັກໄວລຸ້ນ, ຄົນລຸ້ນກາງ ແລະ ຜູ້ອາວຸໂສ. ເຮົາຕ້ອງກ່າວຕໍ່ຄອບຄົວ ແລະ ພໍ່ແມ່ ແລະ ລູກໆຢູ່ບ້ານ ເຮົາຕ້ອງກ່າວຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງງານ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີລູກ, ແລະ ບາງທີ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໄກບ້ານ. ໃນຊ່ວງເວລາຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເຮົາກ່າວຢ່າງເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈິງ ນິລັນດອນ ຊຶ່ງແມ່ນສັດທາ, ຄວາມຫວັງ, ແລະ ຄວາມໃຈບຸນ,⁴ ແລະ ກ່ຽວກັບ ພຣະຄິດ ອົງທີ່ໄດ້ສືບພຣະຊົນ⁵ ເທິງໄມ້ກາງແຂນ;

ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນເຮົາກ່າວຢ່າງ ໂດຍກົງກ່ຽວກັບເລື່ອງສິນທຳຂອງ ປະຈຸບັນ. ເຮົາໄດ້ຖືກບັນຊາໃນພຣະຄຳວ່າ ຢ່າກ່າວອັນໃດນອກຈາກການກັບໃຈກັບຄືນຊົ່ວອາຍຸນີ້⁶ ແລະ ເຮົາຄວນຈະ “ນຳເອົາຂ່າວດີໄປສູ່ຜູ້ຍາກຈົນເພື່ອປົນປົວຄົນລະຫົມໃຈ.” ຂ່າວສານເຫລົ່ານີ້ໃນ ກອງປະຊຸມ, ດ້ວຍວິທີໃດກໍຕາມຈະ, “ປະກາດການປົດປ່ອຍແກ່ຊະເລີຍເສິກ ແລະ ເສລີພາບແກ່ຜູ້ ທີ່ຖືກຂັງຄຸກ”⁷ ແລະ ເປັນ “ຂ່າວປະເສີດອັນລ້ຳເລີດເລື່ອງພຣະຄິດ.”⁸ ພາຍໃນຄຳປະໂສຫລາຍໆ ເລື່ອງເຫລົ່ານີ້

ຕ້ອງມີຫົວຂໍ້ເວົ້າສໍາລັບທຸກໆຄົນ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ປະທານແຮງໂລນ ບີ ລີ ອະທິບາຍຢ່າງດີ
ຕອນເຝັ້ນກ່າວວ່າ, “ເບິ່ງຄືວ່າພຣະກິດຕິຄຸນຈະປອບໃຈຄົນທີ່ເປັນທຸກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ສູງສະບາຍຖ່ອມ
ຕົນ.”⁹

ເຮົາຢາກໃຫ້ການສອນຂອງເຮົາໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້ເປັນແບບໃຈບຸນ ແລະ ຕ້ອນຮັບແບບທີ່ພຣະຄິດ
ໄດ້ສອນ, ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນເຮົາຕ້ອງຈິຈໍາກິດວິໄນທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນໃນຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ.
ໃນຄໍາສອນອັນມີຊຸສຽງຫລາຍທີ່ສຸດທີ່ມີໃນປະຫວັດສາດ, ພຣະເຢຊູເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການໃຫ້ພອນອັນອ່ອນ
ໂຍນຊຶ່ງເຮົາທຸກໆຄົນປາຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບ---ພອນທີ່ສັນຍາ ໄວ້ຕໍ່ຜູ້ໂສກເສົ້າເຫງົາໃຈ, ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈ ບໍລິສຸດ,
ຜູ້ທີ່ສ້າງສັນຕິສຸກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົວ.¹⁰ ການສອນເຫລົ່ານີ້ອີບຣິມ ແລະ ປອບໃຈຈິດວິນຍານ. ຄໍາ
ສອນເຫລົ່ານີ້ຈິງ. ແຕ່ວ່າໃນຄໍາສອນອັນດຽວກັນນັ້ນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ໄດ້ສອນຕໍ່ໄປວ່າ,
ເສັ້ນທາງເດີນສໍາລັບຜູ້ທີ່ສ້າງສັນຕິສຸກ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີຈິດໃຈບໍລິສຸດເປັນເສັ້ນທາງທີ່ແຄບ ຫລາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ແກ່ຄົນໂບຮານວ່າ, ຢ່າຂ້າຄົນ.”
“ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ: ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໂກດຮ້າຍເຄື່ອງໃຈຕໍ່ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຕົນ
ຈະຖືກນໍາຂຶ້ນສານເພື່ອຕັດສິນລົງໂທດ.”¹¹

“ພວກທ່ານເຄີຍໄດ້ ຍິນຄໍາທີ່ກ່າວໄວ້ແກ່ຄົນໂບຮານວ່າ, ຢ່າຫລິ້ນຊູ່ຜູ້ຜົວເມຍທ່ານ:

”ແຕ່ຝ່າຍເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າຜູ້ໃດ ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ແນມເບິ່ງຜູ້ຍິງ ດ້ວຍໃຈຄິດຢາກໄດ້ຍິງນັ້ນ
ລາວກໍຫລິ້ນຊູ່ໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ.”¹²

ແນ່ນອນເມື່ອທາງຂອງສານຸສິດເລີ່ມສູງຂຶ້ນ, ທາງນັ້ນກໍຈະແຄບຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຮົາຮອດບ່ອນ
ສູງສຸດຂອງການສອນທີ່ແອວເດີ ຄິດສະໂຕເຟີສັນ ໄດ້ກ່າວເຖິງວ່າ “ສະນັ້ນພວກທ່ານຈິງຕ້ອງເປັນ
ຄົນດີຄົບຖ້ວນຢ່າງພຣະບິດາຂອງພວກທ່ານໃນສະຫວັນດີຄົບຖ້ວນທຸກປະການ!”¹³ ການເປັນສານຸສິດເປັນ
ເລື່ອງງ່າຍຕອນເລີ່ມຕົ້ນຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ, ແຕ່ການເປັນສານຸສິດເປັນສິ່ງຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ
ທ້າທາຍຫລາຍຂຶ້ນ ເມື່ອເຮົາຮອດຂັ້ນສູງສຸດແຫ່ງການເປັນສານຸສິດທີ່ແທ້ຈິງ. ແນ່ນອນວ່າຜູ້
ໃດກໍຕາມທີ່ຄິດວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ສອນວ່າ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍບໍ່ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບໃນບາບຂອງເຂົາ
ແນ່ນຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ອ່ານພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງຢ່າງຖືກຖ້ວນ. ໃນເລື່ອງກ່ຽວກັບການເປັນສານຸສິດ,
ພຣະກິດຕິຄຸນບໍ່ຄືກັນກັບຮ້ານອາຫານໄວ; ເຮົາບໍ່ສາມາດໄດ້ “ຕາມໃຈເຮົາ” ສະເໝີ. ວັນໜຶ່ງຈະມາ
ເຖິງເມື່ອທຸກຄົນຈະຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ ແລະ ກໍຈະສາລະພາບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄິດ ແລະວ່າເຮົາຈະ
ມີຄວາມລອດຜ່ານວິທີຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.¹⁴

ໃນການພະຍາຍາມເຮັດຕາມການສອນອັນເຄັ່ງຄັດ ແລະ ໄດ້ຮັບການປອບໃຈໃນກອງປະຊຸມ, ກະລຸນາໝັ້ນໃຈວ່າ ເມື່ອເຮົາກ່າວເຖິງເລື່ອງເລິກຊຶ່ງ ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າບໍ່ແມ່ນທຸກໆຄົນທີ່ເບິ່ງຮູບລາມິກ ຫລື ຫລິບຫລີກການແຕ່ງງານ ຫລື ມີຄວາມສຳພັນທາງເພດທີ່ປຶກຖືກຕ້ອງ. ເຮົາຮູ້ວ່າບໍ່ແມ່ນ ທຸກຄົນທີ່ເຮັດຜິດ ຕົວນຊະບາໂຕ ຫລື ຂໍ້ຕົວະ ຫລື ຕີຜົວຕີເມຍ. ເຮົາຮູ້ວ່າຄົນສ່ວນຫລາຍໃນບັນດາຜູ້ຟັງ ທີ່ເຮັດຜິດໃນ ເລື່ອງເຫລົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຮົາພາຍໃຕ້ຄຳບັນຊາອັນສັກສິດໃຫ້ປະກາດຄຳເຕືອນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຢູ່ໃສກໍຕາມໃນ ຫົວໂລກ. ສະນັ້ນ ຖ້າທ່ານພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ທ່ານເຮັດໄດ້, ຍົກຕົວຢ່າງ, ຖ້າທ່ານພະຍາຍາມມີການສັ່ງສັນໃນຄອບຄົວແຕ່ມີລູກນ້ອຍທີ່ຂີ້ ເຮັດໃຫ້ຂາດລະບຽບໃນບ້ານ--- ຂໍໃຫ້ບອກຕົວທ່ານເອງວ່າທ່ານ ໄດ້ເຮັດດີແລ້ວໃນເລື່ອງນັ້ນ ແລະ ໃຫ້ຝັງເລື່ອງອື່ນທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າ ຕ້ອງປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຖ້າເຮົາສອນດ້ວຍພຣະວິນຍານ ແລະ ທ່ານຝັງດ້ວຍພຣະວິນຍານ, ຜູ້ເວົ້າຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງສະພາບການທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບທ່ານຊຶ່ງກໍຄືກັນກັບວ່າສາສດາ ໄດ້ສົ່ງຈິດໝາຍຫາທ່ານເປັນສ່ວນຕົວ.

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເຮົາສະແດງ ປະຈັກພະຍານຮ່ວມກັນກັບປະຈັກພະຍານ ຢ່າງອື່ນທີ່ຈະມາເຖິງ, ເພາະວ່າໃນວິທີໃດວິທີໜຶ່ງສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະຖືກກ່າວອອກໄປ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ຕໍ່ສາດສະດາຂອງພຣະອົງວ່າ, “ເຮົາສົ່ງເຈົ້າອອກໄປໃຫ້ປະກາດຄຳ ແລະ ເຕືອນຜູ້ຄົນ.”¹⁵

[ແລະ] ຫລັງຈາກປະຈັກພະຍານຂອງເຈົ້າປະຈັກພະຍານຂອງ ແຜ່ນດິນໄຫວກໍມາເຖິງ,... ແລະ ສຽງຟ້າຮ້ອງ,... ແລະ ຟ້າແລບ ແລະ ... ສຽງພາຍູຮ້າຍ ແລະ ສຽງທະເລຊັດຕົວເໜືອຝັ່ງຂອງມັນ....

ແລະ ທູດສະຫວັນຈະ ... [ຮ້ອງ] ດ້ວຍສຽງດັງ ໂດຍເປົ່າແກຂອງພຣະເຈົ້າ.¹⁶

ທູດສະຫວັນຜູ້ມະຕະທິຂັນມາເວົ້າຢູ່ເທິງເວທີໄດ້ “ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ ໂດຍເປົ່າແກຂອງພຣະເຈົ້າ” ໃນວິທີສ່ວນຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ຄຳສອນທຸກໆຄຳສະແດງເປັນປະຈັກພະຍານແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄຳເຕືອນ, ເໝືອນດັ່ງແມ່ທຳມະຊາດເອງຈະເປັນພະຍານ ແລະ ເຕືອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ໃນອິກບົດຕໍ່ໄປນີ້ ປະທານທອນມັສ ແອັສ ມອນສັນ ຈະຂຶ້ນມາເວທີ ເພື່ອປິດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້. ຂໍ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງເລື່ອງໜຶ່ງກ່ຽວກັບຊາຍທີ່ແສນຮັກຄົນນີ້, ຜູ້ຊຶ່ງເປັນອັກຄະສາວິກສູງສຸດ ແລະ ສາສດາຂອງເຮົາໃນປະຈຸບັນນີ້. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອ້າງເຖິງ ແລະ ສົ່ງອີ່ນາງທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນ ຜ່ານມາ ໃນກອງປະຊຸມນີ້ ກໍແທ້ໆໄດ້ວ່າຊີວິດຂອງສາສດາບໍ່ແມ່ນຊີວິດແບບບ່າງຢ່າງ ແລະ ຊີວິດຂອງ ປະທານມອນ ສັນກໍບ່າງຢ່າງຄືກັນ. ເພິ່ນຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວິກຕອນມີອາຍຸ 36 ປີ, ລູກຂອງເພິ່ນ ມີອາຍຸໄດ້ 12, 9, ແລະ 4 ປີ ຕອນນັ້ນ. ເອື້ອຍມອນສັນ ແລະ ລູກໆໄດ້ເສຍສະລະ ສາມີ ແລະ ພໍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແກ່ສາສນາຈັກ ແລະ

ໜ້າທີ່ຂອງເພິ່ນ ຫລາຍກວ່າ 50 ປີແລ້ວ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ອົດທົນ ຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງ, ຂອງສະພາບການຂຶ້ນໆລົງໆຂອງຊີວິດໃນໂລກມະນຸດ ທີ່ທຸກໆຄົນຕ້ອງປະເຊີນໜ້າ, ຊຶ່ງແນ່ນອນຈະມີອິກຫລາຍຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງປະເຊີນໜ້າອີກຕໍ່ໄປ. ແຕ່ວ່າ ປະທານມອນ ສັນເປັນຄົນອົດທົນສະເໝີ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຫ້າດອຍໃຈເລີຍ. ເພິ່ນມີສັດທາ ແລະ ກຳລັງໃຈອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ປະທານເອີຍ, ສຳລັບຜູ້ມາຮ່ວມປະຊຸມທີ່ເຫັນກັນຢູ່ນີ້ ຫລື ບໍ່ເຫັນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວວ່າພວກເຮົາຮັກທ່ານ ແລະ ນັບຖືທ່ານ. ການອຸທິດຕົນຂອງທ່ານເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທຸກຄົນ. ພວກເຮົາຂອບໃຈທ່ານ ສຳລັບການນຳພາຂອງທ່ານ. ອີກສິບສິຄົນທີ່ດຳລົງຕຳແໜ່ງອັກຄະສາວິກ, ຜູ້ນຳທີ່ນຶ່ງຢູ່ທາງໜ້າໃນ ກອງປະຊຸມ, ຜູ້ຄົນທີ່ນຶ່ງເຮົາໂຮມກັນຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ຫລາຍໆຄົນທີ່ເຮົາໂຮມກັນຕະຫລອດທົ່ວໂລກຮັກທ່ານ, ສະໜັບສະໜູນທ່ານ, ແລະ ຍິນດຽງຂ້າງທ່ານໃນການເຮັດວຽກງານນີ້. ພວກເຮົາຈະແບ່ງເບົາພາລະຂອງ ທ່ານໃນທຸກວິທີທາງທີ່ເຮົາເຮັດໄດ້. ທ່ານເປັນພູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ ຖືກເອີ້ນຕັ້ງແຕ່ສະໄໝກ່ອນການຈັດຕັ້ງຂອງໂລກເພື່ອຈະແກ້ວາງທຸງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄິດ ຕໍ່ທົ່ວໂລກ. ທ່ານເຮັດວຽກງານນີ້ຢ່າງດີເລີດ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຄວາມລອດທີ່ມັນນຳມາໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະ ເຖິງພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານມັນໃຫ້ເຮົາ, ໃນພຣະນາມທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮຸ່ງໂລດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເອຊາຢາ 2:2; 11:12.
2. “The Morning Breaks,” *Hymns*, no. 1.
3. See Doctrine and Covenants 68:4.
4. ເບິ່ງ 1 ໂກຣິນໂທ 13:13.
5. ເບິ່ງ 1 ໂກຣິນໂທ 1:23.
6. See Doctrine and Covenants 6:9; 11:9.
7. ເອຊາຢາ 61:1.
8. ເອເຟໂຊ 3:8.
9. See Harold B. Lee, in “The Message,” *New Era*, Jan. 1971, 6.

10. ເບີງ ມັດທາຍ 5:3–12.
11. ມັດທາຍ 5:21–22; ເບີງ 3 ນິໄຟ 12:22 ນຳອີກ.
12. ມັດທາຍ 5:27–28.
13. ມັດທາຍ 5:48.
14. ເບີງ ໂຣມ 14:11; Mosiah 27:31.
15. See Doctrine and Covenants 88:81.
16. See Doctrine and Covenants 88:89–90, 92.